*ממולאי אמריתו מילי מוליתא — במקומה מבשלה, שלא במקומה לא מבשלה. אמר רב יהודה אמר שמואל ניקב ונסתם: כל שאילו נקרי ונקרע — פסול, ואי לאו — כשר. הוי בה רבא היכא, אילימא למטה מעטרה אפי' נכרת נמי, אלא בעטרה עצמה, איתמר נמי אמר רב מרי בר מר אמר מר עוקבא אמר שמואל ניקב בעטרה עצמה ונסתם: כל שאילו נקרי ונקרע — פסול, ואי לאו — כשר. שלח ליה רבא בריה דרבה לרב יוסף ילמדנו רבינו היכי עבדינן? א"ל מייתינן נהמא חמימא דשערי ומנחינן ליה אבי פוקרי, ומקרי, וחזינן ליה. אמר אביי אטו כ"ע יעקב אבינו הוא דכתיב ביה כחי וראשית אוני — שלא ראה קרי מימיו! אלא אמר אביי מעברינן קמיה בגדי צבעונין. אמר רבא אטו כ"ע ברזילי הגלעדי הוא! אלא מחורתא כדשנין מעיקרא. ת"ר *ניקב פסול מפני שהוא שותת, נסתם כשר מפני שהוא מוליד וזהו פסול שחוזר להכשירו. וזהו למעוטי מאי, למעוטי קרום שעלה מחמת מכה בריאה דאינו קרום. שלח ליה רב אידי בר אבין לאביי היכי עבדינן? מייתינן שערתא ומסרטינן ליה, ומייתינן חרבא ושייפינן ומייתינן שומשנא גמלא ומנכתינן ליה ופסקינן ליה לרישיה, ודוקא שערתא, אבל *פרולא מזרף זריף, וה"מ קטן אבל גדול מיקפולי מיקפל. אמר רבה בר רב הונא המטיל מים משתי מקומות פסול. אמר רבא לית הלכתא לא כברא ולא כאבא. ברא הא דאמרן, אבא: דא"ר הונא *נשים המסוללות זו בזו פסולות לכהונה, ואפילו לרבי אלעזר דאמר *פנוי הבא על הפנויה שלא לשם אישות עשאה זונה, ה"מ איש אבל אשה פריצותא בעלמא:

מתני' פצוע דכא וכרות שפכה מותרין בגיורת ומשוחררת ואינן אסורין אלא מלבא בקהל שנאמר לא יבא פצוע דכא וכרות שפכה בקהל ה':

גמ' בעו מיניה מרב ששת פצוע דכא כהן מהו בגיורת ומשוחררת: בקדושתיה קאי ואסיר או דלמא לאו בקדושתיה קאי ושרי? א"ל רב ששת תניתוה: פצוע דכא ישראל מותר בנתינה, ואי ס"ד בקדושתיה קאי, אקרי כאן לא תתחתן בם! אמר רבא אטו התם משום קדושה הוא, דלמא מוליד בן ואזיל פלח לעבודת כוכבים, (א) וה"מ בהיותן עובדי כוכבים, כי מגיירי (ב) בישראל שרו, ורבנן הוא דגזרו בהו, וכי גזרו רבנן בהנך דבני אולודי, אבל האי דלאו בר אולודי לא גזרו ביה רבנן, אלא מעתה ממזר דבר אולודי הכי נמי דאסיר (ג) והא תנן *ממזרים ונתינים מותרים לבא זה בזה! אלא בכי גזור רבנן בכשרים, בפסולים לא גזור רבנן, הדר אמר רבא לאו מילתא היא (ד) בהיותן עובדי כוכבים) לית להו חתנות, נתגיירו אית להו חתנות. מתיב רב יוסף ויתחתן שלמה את בת פרעה מלך מצרים, גיורי גיירה, והא *לא קבלו גרים לא בימי דוד ולא בימי שלמה! טעמא מידי הוא אלא לשולחן מלכים הא

רש"י

ממולאי · ממשפחה הומללה מבית עלי דאמרינן בפ"ק דר"ה (דף יח:) אביי ורבה מדבית עלי קאתו: מבשלה · מחבשל שכבת זרע ועומד להוליד ולעשות פרי: ניקב · נקב קטן שנסתם בכל שהוא ואין ניכר רואים אם גדול כ"כ שאם נקרי האיש הזה נקרע ומרחיב הנקב מחמת דוחק הזרע שמתאסף פסול: היכא · אילימא למטה מעטרה כו' · דהוא ברא הגיד ולמעלה מעטרה ליכא לאוקומי דהתם ודאי לא נוקרע שאין הזרע דוחה ומתאסף אלא אצל נקב יציאתו: היכי עבדינן · כי אתי לקמן לאורויי היכי מייתינן ליה לידי קרי דלחזי אי מיקרע למיבדקיה ולאכשוריה: אבי פוקרי · נקב בית הרעי ומחמת חמימותו הוא נקרי כך שמעתי: ראשית אוני · היא היתה טפה קרי שילאה ממנו ראשון שלא ראה קרי מימיו כלומר דמצרכת ליה כולי האי: מעבירין לפניו בגדי צבעונים · של אשה והוא מהרהר באשה ונקרי: ברזילי הגלעדי · שטוף בזימה היה דכתיב ביה אם יטעם עבדך ואמרי' במסכת שבת בפ' שואל אדם (דף קנב.) שטוף בזימה היה לפיכך קפצה עליו זקנה, דההיא אמתא דהוית בי רבי בת צ' ותרתין שנין וטעמה קדרא: מפני שהוא שותת · שמחמימות התאוה יוצא דרך הנקב (וכשהזרע יוצא דרך הנקב יציאתו) אין יורה כחץ וקי"ל (חגיגה דף טו.) שכבת זרע שאין יורה כחץ אינו מזריע: למעוטי קרום שעלה מחמת מכה בריאה דאינו קרום · משום דהדר מיפתח והיינו הנך סירכי דריאה דמיטרפא בהו חיותא: היכי עבדינן · רפואה לסתום גיד שניקב: שערתא · שעורה: ומסרטינן ליה · כל סביבות הנקב כדי (ד) שיגליע ויוציא דם ומתוך כך הוא מעלה ארוכה ובשר עולה: שומשנא גמלא · נמלה גדולה: ומנכתינן ליה · מניחין ראשה שם ונושך ונדבק ראשו בנקב: ופסקינן ליה לרישיה · להיות סתומה וכל זמן שהוא הולך ובלה הבשר עולה ומתחבר: מזרף זריף · עושה כג חבורה אשגרטיג"א בלע"ז ליסנא ג"א אחריכא מזרף זריף מעלה נפח אופל"א בלע"ז: איקפולי מיקפל · לאחר שעלה ארוכה חוזר ונקלף ונסתר: המסוללות · דרך תשמיש זכר ונקבה משפשפות נקבתן זו לזו וכן המסוללת בבנה קטן דסנהדרין (דף סט:): פסולות לכהונה · משום זנות:

מתני' מותרין בגיורת ומשוחררת · דלא איקרו קהל:

גמ' בכהן · [אבל כהן] כשר אסור בגיורת ומשוחררת משום זונה *שנבעלה מקודם: פצוע דכא כהן · שאסור בישראלית מהו ליטא גיורת: פצוע דכא ישראל · ה"ג פצוע דכא מותר בנתינה ולא גרסינן כהן: נתינה · מז' אומות מן הגבעונים: ואי ס"ד פצוע דכא בקדושתיה קאי · היכי שרי ישראל בנתינה הא כתיב לא תתחתן בם: אטו התם · דקאסר רחמנא להתחתן בעובדי כוכבים משום קדושה ולאו קדושה הוא דליסריניה אפילו נתגיירו כגון נתינים שהם גרים, התם טעמא דלמא מוליד בר ופלח לעבודת כוכבים הלכך קרא בהיותם עובדי כוכבים כתיב אבל נתגיירו שרו דהא דאמור רבנן ישראל כשר לא ישא נתינה גזירה הוא דגזור כדאמרינן בהאי פירקא (דף עח:) דוד גזר עליהן וכי גזור רבנן בהאי דבני אולודי ניכהו דומיא דאיסור דאורייתא דטעמא משום אולודי: אלא מעתה ממזר דבר אולודי הוא · ומוזהר על כל איסורין שבתורה ומדאורייתא אסור בעובדת כוכבים ה"נ דאסור מדרבנן בנתינה: בפסולין · כגון פצוע דכא וממזר לא גזור רבנן משום דמילתא דלא שכיחא היא א"נ שלא היתה (ה) (ו) גזירה משום איסור אלא לפי שלא היו החכמים אמר דוד אין ראוין להתערב ישראל בהן לכך לא אסר את הפסולים: לאו מילתא היא דאמרי · דאוקימנא קרא בהיותם עובדי כוכבים, דבהיותם עובדי כוכבים לית להו חתנות אלא ודאי קרא בגרים כתיב ומשום קדושה היא ומהדרינן פצוע דכא בנתינה שמע מינה לאו בקדושתיה קאי: לא קבלו גרים כו' · קשיא הוא: מידי הוא טעמא · האי דלא קבלו גרים אלא משום דלא הוו מגיירי אלא לשולחן מלכים הא בת פרעה לאו צריכה להכי שהרי בת מלך היתה:

תוספות

ממולאי · פי' בקונטרס מקוטעים משפחה אומללה וקשה דהוה ליה למימר משום דאתון מוליאי ויש לפרש שהוא שם מקום כדאמרינן בב"ר ר"מ אזל לממלא חזנהו דהוו שחורי ראש אמר להו מדבית עלי אתון דכתיב כל מרבית ביתך וגו':

שלא ראה קרי מימיו · ונתעברה מבילה ראשונה שמיעכה באצבעה כדאמרינן בחמר בפרק ד' אחין (לעיל לה:):

המסוללות · פירש ריב"ן מטילות שכבת זרע שקבלו מבעליהן זו לזו, דבפ' במה אשה (שבת דף סה. ושם) אמרי' *שמואל לא שביק להו לבנתיה דגנין גבי הדדי משום דרב הונא דאמר נשים המסוללות כו' ומשמע דלא היו נשואות שהיו עדיין בבית שמואל. ולא יתכן נמי הא דפירש בקונטרס התם דפסולה לכהן גדול דאע"ג דכהן גדול לא הוה בימי שמואל מכל מקום מכוער הדבר כיון שנפסלות בכך לכהן גדול, דהכא משמע דפסולות אף לכהן הדיוט משום זונה מדקאמר אפילו לרבי אלעזר דאמר פנוי כו' מכלל דרב הונא משום זונה פסיל להו:

בהיותן עובדי כוכבים לית להו חתנות · והא דפריך בפ' אין מעמידין (ע"ז דף לו. ושם) בנותיהן דאורייתא נינהו דכתיב לא תתחתן בם ואסיפא דקרא סמיך דכתיב בתו לא תקח לבנך וכן בשילהי האומר בקדושין (דף סח: ושם) לא גרסינן התם לא יהא לך חיתון בהם דלשון זה משמע דמלא תתחתן דריש ור"ת הגיה לא יהא לך ליקוחין בהן דמלא תקח דריש כדפרישית ואיירי בנכריותן כדדרשינן כי יסיר לרבות כל המסירים דלא שייך בגירות:

ותיפוק